

Starší Quentin L. Cook
Kvorum Dvanácti apoštolů

Rozhodujte se moudře

Zavrhněte zlé a rozhodujte se pro dobré. (Viz Izaiáš 7:15.)

Milovaní bratři, dnes večer bych se s vámi rád podělil o několik rad ohledně rozhodnutí a volby.

Když jsem jako mladý právník působil v oblasti Sanfranciského zálivu, zastupovala naše firma mimo jiné společnost, která byla producentem animovaných příběhů s Charliem Brownem.¹ Stal jsem se příznivcem Charlese Shulze a jeho tvorby – kresleného seriálu *Peanuts*, ve kterém figurovali Charlie Brown, Lucy, Snoopy a další úžasné postavy.

V jednom z mých nejoblíbenějších příběhů figurovala Lucy. Pokud si vzpomínám dobře, tak baseballové družstvo Charlieho Browna v něm hrálo důležitou hru – Lucy bránila pravé pole a právě k ní mířil do výšky odpálený míček. Mety byly plné a toto byl poslední míček deváté směny. Kdyby Lucy míček chytila, její družstvo by vyhrálo. Kdyby Lucy míček upustila, vyhrálo by druhé družstvo.

Jak se to může stát jen v komiksu, kolem Lucy a padajícího míčku se shromáždilo celé družstvo. Lucy si pomyslela: „Když míček chytním, budu hrdinkou; když ho upustím, bude ze mě obětní beránek.“

Míček dopadl a Lucy ho před dychtivými pohledy spoluhráčů upustila.

Charlie Brown znechuceně odhodil rukavici na zem. Lucy se poté podívala na spoluhráče, dala si ruce v bok a řekla: „Jak ode mě můžete očekávat, že chytím míček, když mi dělá starosti zahraniční politika naší země?“

Toto byl jeden z mnoha míčků, které Lucy za ty roky upustila, a po každé měla jinou výmluvu.² I když nás Lucyiny výmluvy vždy pobavily, ona se jimi ospravedlňovala; byly to smyšlené důvody ospravedlňující fakt, že míček nechytla.

President Thomas S. Monson během svého působení často učí tomu, že rozhodnutí určují náš osud.³ V tomto duchu dnes večer přicházím s radou, abychom se povznesli nad ospravedlňování, které nám brání činit spravedlivá rozhodnutí, obzvláště ve vztahu ke službě Ježíši Kristu. V Izaiášovi se učíme: Zavrhněte zlé a rozhodněte se pro dobré.⁴

Věřím, že v naší době, kdy Satan běsní v srdci lidí tolika novými a rafinovanými způsoby, je obzvláště důležité, aby naše rozhodnutí a volby byly činěny pozorně a v souladu s cíli a hodnotami, ke kterým se v životě hlásíme. Potřebujeme jednoznačnou oddanost příkázáním a přísné zachování posvátných smluv. Když dovolíme, aby ospravedlňování stála v cestě

chrámovému obdarování, službě na misi a chrámovému sňatku, pak jsou obzvláště škodlivá. Je nanejvýš politováníhodné, když vyznáváme víru v tyto cíle, ale opomíjíme každodenní skutky nutné pro jejich dosažení.⁵

Někteří mladí lidé tvrdí, že jejich cílem je být oddáni v chrámu, ale nechodí na rande s lidmi hodnými

vstupu do chrámu. Upřímně řečeno, někteří na rande nechodí vůbec! Svobodní muži, čím déle zůstanete po dosažení náležitého věku a vyspělosti svobodnými, tím příjemnějším se to pro vás může stát. Ale tím by se to pro vás *mělo* stát *nepríjemnějším*! Prosím, začněte být „horlivě zaměstnání“⁶ v duchovních a společenských

činnostech a akcích, jež jsou slučitelné s vaším cílem chrámového sňatku.

Někteří sňatek odkládají až na dobu, kdy dokončí vzdělání a najdou si práci. Ačkoli ve světě je to obecně přijímáno, takovéto uvažování není projevem víry, neřídí se radami novodobých proroků a není slučitelné s řádnou naukou.

Nedávno jsem se setkal se znamenitým dospívajícím mužem. Jeho cílem bylo jít na misii, získat vzdělání, mít sňatek v chrámu a mít věrnou a šťastnou rodinu. Jeho cíle mne velmi potěšily. Během našeho rozhovoru se ale ukázalo, že jeho chování a rozhodnutí, která činil, nebyly v souladu s jeho cíli. Měl jsem pocit, že na misii opravdu jít chce a že se vyhýbá závažným hříchům, které by mu v misii zabránily, ale jeho každodenní chování ho nepřipravovalo na tělesné, citové, společenské, duševní a duchovní zkoušky, kterým bude čelit.⁷ Nenaučil se usilovně pracovat. Nebral vážně ani školu, ani seminář. Navštěvoval shromáždění, ale nečetl Knihu Mormonovu. Trávil spoustu času u videoher a na sociálních sítích. Zdálo se, že se domnívá, že stačí, když se na misii dostaví. Mladí muži, obnovte prosím svůj závazek chovat se způsobilé a usilovně se připravovat na to, abyste byli vyslancem Pána a Spasitele Ježíše Krista.

Nemám na mysli pouze velká, zlomová rozhodnutí, ale také to vše mezi nimi – každodenní svět a zdánlivě běžná rozhodnutí, nad kterými trávíme většinu svého času. V těchto oblastech musíme zdůrazňovat umírněnost, rovnováhu a obzvláště moudrost. Je důležité, abychom se povznegli nad ospravedlňování a činili ta nejlepší rozhodnutí.

Skvělým příkladem potřeby umírněnosti, rovnováhy a moudrosti je používání internetu. Můžeme ho

používat k misionářské práci, k pomoci s kněžskými zodpovědnostmi, k vyhledávání drahocenných předků pro posvátné chrámové obřady a k mnoha dalším věcem. Potenciál pro činění dobra je nesmírný. Také ale víme, že může přenášet mnoho zla, včetně pornografie, digitálního násilí⁸ a anonymního tlachání. Může také vést k nekonečné pošetilosti. Jak na minulé generální konferenci výstižně učil bratr Randall L. Ridd, když mluvil o internetu: „Můžete ... uváznout v nekonečných smyčkách triviálností, které vás okrádají o čas a snižují váš potenciál.“⁹

Rozptýlení a protiklad spravedlivosti nejsou jen na internetu; jsou všude. Neovlivňují pouze mládež, nýbrž každého z nás. Žijeme ve světě, který je doslova ve zmatku.¹⁰ Obklopují nás nekonečná vyobrazení „zábavy a her“ a nemorálních a dysfunkčních životů. Ve většině médií jsou prezentována jako něco normálního.

Starší David A. Bednar nedávno upozornil členy, že mají být při používání sociálních sítí hodnověrnými.¹¹ Tuto myšlenku zdůrazňuje významný myslitel Arthur C. Brooks. Všímá si, že na sociálních sítích máme sklon šířit jen ty šťastné chvíle svého života, ale těžké chvíle ve škole nebo v práci už ne. Líčíme neúplný život – a někdy tak činíme způsobem, který je sebevelebící nebo klamavý. O tento život se podělíme a poté zhltneme „téměř výhradně klamavý život [svých] „přátel“ na sociálních sítích“. Brooks říká: „Jak byste se také necítili hůř, když polovinu svého času trávíte předstíráním, že jste šťastnější, než opravdu jste, a tu druhou sledováním toho, o kolik se druzí zdají být šťastnější než vy.“¹²

Někdy se zdá, že jsme zahlceni povrchními pošetilostmi, nesmyslnými rušivými vlivy a neustálými nesváry.

Když se ztišíme a prozkoumáme jádro věci, nalezneme jen velmi málo toho, co nám pomáhá v naší věčné snaze dosahovat spravedlivých cílů. Jeden otec na četné žádosti svých dětí, aby se těchto rozptýlení mohly účastnit, odpovídá moudře. Jednoduše se jich zeptá: „Udělá to z tebe lepšího člověka?“

Když si ospravedlňujeme špatná rozhodnutí, ať už malá, či velká, která nejsou v souladu se znovuzřízeným evangeliem, přicházíme o požehnání a ochranu, které potřebujeme, a často se chytáme do pastí hříchu nebo prostě zbloudíme.

Obzvláště mě znepokojuje posedlost¹³ a posedlost „každou novou věcí“. V Církvi povzbuzujeme a oslavujeme pravdu a poznání všeho druhu. Když jsou však kultura, poznání a společenské mravy odděleny od Božího plánu štěstí a zásadní role Ježíše Krista, přichází nevyhnutelný rozpad společnosti.¹⁴ V naší době jsou navzdory nevídaným přínosům v mnoha oblastech, obzvláště v oblasti vědy a komunikace, narušeny nezbytné základní hodnoty a je oslaben pocit celkového štěstí a blahobytu.

Když byl apoštol Pavel požádán, aby promluvil na pahorku Areopág v Aténách, našel tam stejnou intelektuální domýšlivost a nedostatek pravé moudrosti, jaké existují i dnes.¹⁵ Ve Skutcích čteme: „Atenští zajisté všickni, i ti, kteříž tu byli hosté, k ničemu jinému tak hotovi nebyli, než praviti

neb slyšeti něco nového.“¹⁶ Pavel kladl důraz na Vzkříšení Ježíše Krista. Když si dav uvědomil náboženskou povahu jeho poselství, někteří se mu posmívali; jiní ho v podstatě odbyli, když řekli: „Budeme tě slyšeti o tom podruhé.“¹⁷ Pavel odešel z Atén *bez úspěchu*. Děkan Frederic Farrar o této návštěvě napsal: „V Aténách nezaložil žádnou církev, Aténám nenapsal žádnou epištolu a do Atén, přestože kolem nich procházel často, již nikdy nev kročil.“¹⁸

Jsem přesvědčen, že efektivní způsob, jak zhodnotit svá rozhodnutí a své priority, nám poskytuje inspirované poselství staršího Dallina H. Oakse rozlišující mezi „dobrým, lepším a nejlepším“.¹⁹ Mnohá rozhodnutí nejsou ve své podstatě špatná, ale pokud pohlcují všechnen náš čas a zdržují nás od těch nejlepších rozhodnutí, pak se stávají zákeřnými.

I hodnotné cíle je třeba zhodnotit, abychom zjistili, zda se z nich nestala rozptýlení odvádějící nás od těch nejlepších cílů. Když jsem dospíval, měl jsem jednou nezapomenutelný rozhovor se svým otcem. Domníval se, že jen málo mladých lidí se zaměřuje a připravuje na důležité dlouhodobé cíle, jakými jsou zaměstnání a zabezpečení rodiny.

Na prvním místě priorit doporučovaných mým otcem vždy bylo hodnotné studium a přípravná praxe. Chápal, že mimoškolní činnosti, jakými byly například účast na debatách

nebo ve studentské samosprávě, by mohly mít přímou spojitost s některými z mých důležitých cílů. Méně jistý si byl množstvím času, který jsem trávil hraním amerického fotbalu, basketbalu, baseballu a běháním. Uznal, že sport může rozvíjet sílu, výdrž a kolektivní souhru, ale navrhoval, že by bylo lepší zaměřit se jen na jeden druh sportu na kratší dobu. Podle něho byl sport dobrý, ale nebyl tím nejlepším *pro mě*. Obával se, že u některých sportů šlo spíše o proslavení se v okolí, a to na úkor důležitějších dlouhodobých cílů.

Vezmeme-li toto v úvahu, pak jedním z důvodů, proč se mi líbil příběh o tom, jak Lucy hraje baseball, bylo to, že podle mého otce jsem měl studovat zahraniční politiku, a ne si dělat starosti s tím, zda chytím míček. Měl bych říci, že moje maminka sport milovala. Musela by být hospitalizována, než by si nechala ujít jeden z mých zápasů.

Rozhodl jsem se uposlechnout tatickovou radu a na vysoké škole nehrát univerzitní sporty. Poté mě fotbalový trenér ze střední školy informoval, že by s Merlinem Olsenem a se mnou rád poobědval fotbalový trenér ze Stanfordu. Ti mladší z vás možná Merlina neznají. Byl to jeden z nejlepších hráčů amerického fotbalu v Americe, který hrál za střední školu Logan v obraně, zatímco já jsem tam hrál na pozici zadáka a vracel jsem výkopy a odkopy. Na střední škole Merlinovi

nabízela stipendium většina prestižních fotbalových týmů z celé země. Na vysoké škole získal Outlandovu trofej jako nejlepší hráč země na své pozici. Merlin se nakonec stal třetím hráčem, který byl vybrán, aby hrál v Národní fotbalové lize, a odehrál úžasných 14 sezón po sobě. V roce 1982 byl uveden do Síně slávy hráčů profesionálního fotbalu.²⁰

Oběd s trenérem ze Stanfordu jsme měli v restauraci Bluebird v utažském Loganu. Poté, co jsme si podali ruce, se mi již ani jednou nepodíval do očí. Mluvil přímo k Merlinovi a mě si nevšímal. Po

obědě se ke mně poprvé obrátil, ale nepamatoval si, jak se jmenuji. Poté Merlinovi řekl: „Pokud si vybereš Stanford a budeš s sebou chtít přivést svého kamaráda, tak pokud má dostatečně dobré známky, mohli bychom to snad nějak zařídit.“ Tento zážitek mě utvrdil v tom, že mám poslechnout tatínkovu moudrou radu.

Mým úmyslem není zrazovat od sportu, používání internetu nebo dalších hodnotných činností, které mladé lidi baví. Jsou to však činnosti, které vyžadují umírněnost, rovnováhu a moudrost. Když je používáme moudře, obohacují nám život.

Povzbuzuji ale všechny, mladé i starší, abyste přehodnotili své cíle a úkoly a usilovali o osvojení větší sebekázně. To, co každý den děláme a jak se rozhodujeme, má být v souladu s našimi cíli. Musíme se povznést nad ospravedlňování se a nad rozptýlení. Je obzvláště důležité, abychom činili rozhodnutí, která jsou v souladu se smlouvami, že budeme sloužit Ježíši Kristu ve spravedlivosti.²¹ Z tohoto míčku nesmíme spustit oči ani ho nechat spadnout – v žádném případě.

Tento život je dobou na to, abychom se připravili na setkání s Bohem.²² Jsme šťastní, radostní lidé. Ceníme si dobrého smyslu pro humor a vážíme si neorganizovaných chvil s přáteli a s rodinou. Musíme si však uvědomit, že náš přístup k životu a všechna naše rozhodnutí musí být založena na opravdovém úmyslu. Rozptýlení a ospravedlňování, která omezují náš pokrok, jsou sama o sobě dost škodlivá, ale když oslabují víru v Ježíše Krista a Jeho Církev, jsou tragická.

Modlím se o to, abychom se jakožto nositelé kněžství chovali tak, aby to bylo v souladu s ušlechtilými záměry, které jsou požadovány od těch, kteří slouží Mistru. Ve všem máme pamatovat na to, že být „[udatnými] ve svědectví o Ježíšovi“ je onou velikou zkouškou oddělující celestiální a terestriální království.²³ Chceme se nacházet na celestiální straně této dělicí čáry. Jako jeden z Jeho apoštolů vydávám vroucí svědectví o tom, že Usmíření je skutečné, a svědčím o božskosti Ježíše Krista, našeho Spasitele. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY A POZNÁMKY

1. Lee Mendelson-Bill Melendez Production TV Specials.
2. Lucy si vždy ospravedlnila, proč jí míček spadl, ať již kvůli rušivému vlivu měsíce Saturna, nebo kvůli možné přítomnosti toxických látek v rukavici.

3. Viz „Decisions Determine Destiny“, 8. kapitola v *Pathways to Perfection: Discourses of Thomas S. Monson* (1973), 57–65.
4. Viz Izaiáš 7:15.
5. „Kdyby činění tak snadné bylo jak vědění kterak co činiti, z kapliček staly by se kostely, a paláce z chýšů chudých lidí.“ (William Shakespeare, *Kupec benátský*, 1. jednání, 2. výstup, řádky 12–14.)
6. Nauka a smlouvy 58:27.
7. Viz *Adjusting to Missionary Life* (brožurka, 2013), 23–49.
8. Viz Stephanie Rosenbloom, „Dealing with Digital Cruelty“, *New York Times*, Aug. 24, 2014, SR1.
9. Randall L. Ridd, „Pokolení možností“, *Liahona*, květen 2014, 56.
10. Viz Nauka a smlouvy 45:26.
11. Viz David A. Bednar, „Zaplavte zemi jako povodeň“ (proslov pronesený na BYU Campus Education Week, 19. srpna 2014); lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/to-sweep-the-earth-as-with-a-flood.
12. Arthur C. Brooks, „Love People, Not Pleasure“, *New York Times*, July 20, 2014, SR1.
13. Naneštěstí jedním rozptýlením, které se v dnešní době rozšiřuje, je čistá pošetilost. Když Spasitel jmenoval některé věci, které mohou člověka poskvřnit, zahrnul mezi ně i pošetilost. (Viz Marek 7:22.)
14. Toto se přihodilo jak v dávném Řecku a Římě, tak civilizacím v Knize Mormonově.
15. Viz Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), 302. Byli tam filozofové všeho druhu včetně epikurejců a stoiků, znepřátelených skupin, které někteří popisovali jako farizeje a saduceje pohanského světa. Viz také Quentin L. Cook, „Looking beyond the Mark“, *Liahona*, Mar. 2003, 21–24.
16. Skutkové 17:21.
17. Skutkové 17:32.
18. Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, 312.
19. Viz Dallin H. Oaks, „Dobré, lepší, nejlepší“, *Liahona*, listopad 2007, 104–108.
20. Merlin Olsen byl hráčem amerického fotbalu, který byl uveden do Síně slávy, hercem a komentátorem televizní stanice NBC, pro kterou komentoval Národní ligu amerického fotbalu. Když hrál fotbal za Utažskou státní univerzitu, získal ocenění Outland Trophy. Hrál profesionálně za tým Los Angeles Rams. Vedle herce Michaela Landona si zahrál roli Jonathana Garveyho v televizním seriálu *Little House on the Prairie* a hrál také ve vlastním televizním seriálu *Father Murphy*. Merlin již zemřel (11. března 2010) a velmi nám chybí.
21. Viz Nauka a smlouvy 76:5.
22. Viz Alma 34:32.
23. Nauka a smlouvy 76:79.